

телния актъ, но така също и съдебното слѣдствие и заключителнитѣ прѣнія до толкова, до колкото тѣ развиятъ, допълватъ или измѣняватъ тия доводи.

Чл. 450. Ако на съдебното слѣдствие се откриятъ обстоятелства, които измѣняватъ състава на прѣстѣпното дѣяние, опрѣдѣлено въ обвинителния актъ, съдътъ постановява и разрѣшава въпроса за виновността, ако обстоятелствата посочватъ на по-леко прѣстѣпление; ако обаче, обстоятелствата посочватъ на по-тѣжко прѣстѣпление, съдътъ може или да постанови извършването на допълнително прѣдварително слѣдствие или да отложи само дѣлото по свое усмотрѣние, или по искание на странитѣ, за да имъ даде възможность да приготвятъ обвинението или защитата.

Чл. 451. Ако на съдебното слѣдствие се открие и друго прѣстѣпно дѣяние, освѣнъ прѣдвиденото въ обвинителния актъ, съдътъ може да разглѣжда съвмѣстно и двѣтѣ прѣстѣпни дѣяния, ако прокурорътъ иска и подсъдимия е съгласенъ. Това правило не се прилага, ако подсъдимия не е съгласенъ съ съвмѣстното разглѣждане на дѣлата, или ако за новото прѣстѣпление е прѣдвидено въ закона наказание строгъ тъмниченъ затворъ повече отъ 5 години, или пъкъ ако новото прѣстѣпление е неподсъдно на същия съдъ.

Чл. 452. Съдътъ постановява и рѣшава въпроси за виновността и тогава, когато раскрититѣ на съдебното слѣдствие обстоятелства измѣняватъ прѣстѣплението по обвинителния актъ въ такова прѣстѣпно дѣяние, което е подсъдно на по-доленъ съдъ.

НАРОДЕН МУЗЕЙ И В. ТЪРНОВО